

УВОД

Од свог настанка, па до данас религија је имала значајан удео у животу и раду људи. Човек је створио, својим деловањем утицао на њен развој и експанзију, стварајући на тај начин различита веровања о „оностраном бићу“ и специфичан облик практичног одношења према свету, природи, друштву и њему самом. Религијска свест се сачувала до данас и као таква представља, заједно са радом, најстарију творевину људског духа, па је неопходно проучавати је и објаснити њено деловање на људско друштво и човека.

Религија има своју филозофију или учење; она представља човеково посебно искуство; свака религија има своје обреде и симболе, своје вредности и организацију која окупља вернике. Својим традиционалним нормама религија нуди морал са низом конкретних упутстава за живот, нуди низ етичких правила који утичу на социјализацију.

Као историјски и друштвени феномен религија измиче свим покушајима дефинисања. Не желећи овде да се посебно бавим проблемом дефинисања, сматрам да се за најприхватљивије одређење појма религије може узети Шушњићево – религија је свако веровање у апсолутну и мистичну моћ. Религија, образовање и глобализација су данас у врло комплексном односу. Наиме, на први поглед изгледа да постојање различитих религија представља препреку глобализацији.образовање се, с тога, испоставља као фактор помирења, као неизоставна потреба савременог друштва. Када је реч о религији у домену образовања може се рећи да у различитим државама постоји различити однос према верском образовању. У неким земљама је веронаука обавезна у школама, у другим чини факултативан предмет, док се негде уопште и не практикује.

Црква као званична институција религије битно утиче на образовање. Јавним деловањем и ширењем етике верског учења црква битно детерминише савременог човека.

1. О ОБРАЗОВАЊУ

Образовање се може дефинисати као стицање знања и вештина ради обављања одређених функција у друштву које су од значаја за појединца али и за друштво у целини. Међутим, образовање је и шире од овога јер представља сложен процес који треба да оспособљава али и да подстиче младог човека да се даље образује како би се боље и самосталније сналазио у свим могућим друштвеним променама. Због тога образовни процес у редовном школском систему подразумева стварање сигурних и довољно обухватних знања не само за поједине професионалне делатности, него и као подстицај за даље учење и усавршавање. Образовни процес подразумева стално учење полазника наставе, као и наставног особља као неопходну припрему за адекватно преношење нових сазнања; у томе се и огледа иновација образовања. Школа би требало да усади жељу за учењем и способност код ученика да науче како учити, развијајући интелектуалну радозналост.

У савременом добу образовање је постало предмет интердисциплинарног научног проучавања. Васпитање и образовање проучава педагогија, као најстарија наука о васпитању и образовању. Посебне аспекте проучавају посебне друштвене науке, као што су психологија образовања, филозофија васпитања, економика образовања и друге; и у оквиру социологије постоји посебна научна дисциплина која се најпре развијала под именом образовна или васпитна социологија, а касније социологија образовања или васпитања, или, пак, социологија васпитања и образовања.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com